OHJELMAPALVELUJA

POSTIA LUKIJOILTA

Kiitokset Nilivaarantien jäälyhtykujista

Tuhannet kiitokset Valon ja Ilon tuojalle, joka kymmenin jäälyhdyin valaisi Nilivaarantien sekä jouluna että uutena vuotena!

Terveisin Hippulan väki

Minne katoavat Hesarit?

Olemme olleet pari viikkoa täällä Äkäslompolossa ja käyneet toiveikkaina Jounin Kaupan postilaatikolla hakemassa Helsingin Sanomia. Ainoastaan yhden lehden olemme saaneet – onkohan lehden ottaja huononäköinen vai muuten huonotapainen?

Terveisin Satu, joka mielellään lukee painettua lehteä

Korona

Pelasin se minäkin ennen vanhaan koronaa, sen säännöt osasin ja nappuloita pussitin. Tämän päivän koronassa ei sääntöjä tunneta, joten pelaaminen tapahtuu sokkona, pelialustana on koko maailma mutta mistähän se löytyisi voittaja. Meillä pelikeppinä on sääntöjen sorvaaminen, päättäjillä oman tontin turvaaminen, niistä ei kuitenkaan tolokkua tuu, jotkut ne hyväksyy, toiset niihin kompastuu. Turhaa on linkkuveitsenä kumarrella, samalla kuitenkin pyllistellä. Kansa lukee lehtiä silmät tuumaa tapillaan, kuuntelee uutisia kummissaan, piikki jonossa säännöllisesti seisotaan, ehkä me näin parempaan uskotaan. Korona peliinhän kuuluisi sosiaalisuus, nykyversioon myös turvallisuus. Kukahan sitä keppiä osaisi siten heiluttaa, että jotakin sinne pussiinkin uppoaa.

Ellu

Muistoja

Näin talven ja hiihtokauden alussa putkahti esille "vanhan tyylin" hissikortti. Kirjaan ylös muutaman muistelon siihen liittyen...

Asuin Lapissa 70-luvun, Ylitorniolla (Kaulirannassa) ja luokkamme teki hiihtolomalla lasketteluretken Ylläkselle, vuosi on ollut joko 1975 tai 1976.

Lasketellut en ollut ikinä ennen, puhumattakaan, että olisi ollut varaamihinkään välineisiin. Jostain sain lainattua sukset, jotka olivatkin sitten varmaan "sopivan" kokoiset outoon lajiin, nimittäin noin 220 senttimetrin mittaiset mäkisukset, joiden leveyskin taisi olla "riittävät" hentoselle noin 150 senttimetriselle miehen alulle, painosta puhumattakaan...

Noh, kokemus jäi kyllä mieleen; alas kyllä päästiin, kortin rei'istä päätellen ilmeisesti viisi tai kymmenen kertaa, mutta eivät ne mäkisukset kyllä haltijaansa totelleet.

Muistan vielä, että näkyvyys oli heikko, sillä tunturissa tuuli kovasti ja lunta pyrytti. Kylmä tuli, ja todennäköisesti matkakassassa riitti rahaa lämpimään juomaan.

Vaikka ensikokemus Ylläksellä oli suhteellisen karu, se ei ole estänyt myöhemmin palaamista tunturin äärelle. Perheemme on käynyt säännöllisesti jo 30 vuotta Ylläksellä, vähintään 2–3 kertaa vuodessa, mutta "mutkamäkeen" ei perheen isäntää ole saatu houkuteltua.

Esa Seppänen Valkeakoski

Hissikortti silloin joskus. Kuva: Esa Seppänen

Talvipäivänseisaus

 $Veikko\,Punkka\,kuvasi\,talvip\ddot{a}iv\ddot{a}nseisauksen\,Yll\ddot{a}ksen\,Maise matiell\ddot{a}\,20.12.2021.$

.....

LÄHETÄ POSTIA KUUKKELIIN!

.....

Tapahtuiko lomallasi jotain, minkä haluaisit jakaa muillekin tai nappasitko kenties kuvan, joka on ehdottomasti julkaistava suuremmalle yleisölle? Onko sinulla mielipide ajankohtaisesta Yllästä koskevasta asiasta tai vaikkapa kehitysehdotus. Kirjoita Kuukkeliin! Lähetä meille sähköpostia osoitteeseen toimitus@kuukkeli.com tai perinteistä postia osoitteeseen Tunturintie 16 A 2, 95970 Äkäslompolo.